

Σ. Λάμπρος, «Ταβουλλαρικὸν γράμμα τοῦ ΙΔ' αἰῶνος», *ΔΙΕΕΕ* 5/17 (1896), σ. 159-160.

1γ

1327-1449. Νοταριακές πράξεις. Γένοβα, Χάνδακας, Χίος.

Angeliki Laioú, «The Greek merchant of the Palaeologan period: a collective portrait», *Πρακτικὰ τῆς Ακαδημίας Ἀθηνῶν* 57 (1982), σ. 123-124, αρ. 1, 4.

2

1355. Ιδιωτικό δικαιοπρακτικό έγγραφο. Παλάτια (Μίλητος, Μ. Ασία).

M. Μανούσακας, «Η πρώτη ἐμπορικὴ παροικία τῶν Βενετῶν στὰ Παλάτια (Μίλητο) τῆς Μ. Ασίας», *ΔΧΑΕ* 3 (1962-1963), σ. 234-235.

ΑΓΟΡΑΠΩΛΗΣΙΑ ΖΕΥΓΟΥΣ ΔΟΥΛΩΝ. ΡΥΘΜΙΖΕΤΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΩΣ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ
1355, 27 Ιανουαρίου

«...Ἐν τῷ δυόματι τοῦ Χριστοῦ ἀμήν. ἐν ᾧτι χιλιοστῶ τριακοσιοστῶ πεντικοστῶ πέμπτῳ ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας, ὥμερα Παρασκευῆ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ μισθώ Φρατζέσκῳ Βλάγκῳ εἰς τὰ Παλάτια. Ἐγὼ Γεώργιος δὲ Ἀθηναῖος πιπράσκω εἰς τὸν Ἀντώνιον τὴν Μαντέλον τὸν δουλὸν μου, ὃν ὁρησάμην ἐξ οἰκείων πόνων καὶ ἀναλογίας, τὸν Γεώργιον τὸν Τρούλον τὸν ἀπὸ Ἀθήνας μετὰ καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ Ξένης δονομασμένης, εἰς φλωρία τεσσαρακονταέξ. καὶ ποιῶ συμφωνίαν μεταντοῦ. Ἐπειδὴ πολλὰ ἡράλωσα διὰ τὴν ἀγωρὰν αὐτῶν καὶ ἐξ ἔκείνων ἀφίκα διὰ τὴν ψυχήν μου ὡς ἵνα δουλεύσει τὸ ἀνδρόγυνον τὸ εἰρημένον τὸν ἄνωθεν τὴν Μαντέλλον χρόνους πέντε. Καὶ μετὰ τούτους τοὺς πέντε χρόνους νὰ ἐπιδίδει δὲ εἰρημένος Γεώργιος δὲ Τρούλλος εἰς τὸν εἰρημένον Ἀντώνιον τὴν Μαντέλλον φλονδία τριάκοντα, τὰ δεκαέξ νὰ τῆς τα χαρίζει· εἰς γὰρ τεσσαράκονταεξ ὀνησάμην αὐτούς. Εἰ δὲ καὶ ἔλθῃ ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ κανεὶς ἄνθρωπος ἢ ἀπάλλοθεν, να τὸν δώσουν καρτζία να εὐγεῖ ἢ αὐτὸς να δίδῃ δσάν εῦρει τὰ φλωρία τῆς ὅλης τιμῆς τὰ τεσσαράκονταέξ νὰ ἔνει ἐλεύθερος. καὶ ὡσον ἂν δουλεύσει αὐτοῦ, νὰ ἔνει ἡ δούλευσις προίκα καὶ να μηδὲν ἀπετεῖ τίποτις χάρις τοῦ κόπου του. Τὸ δὲ παιδίον τοῦ Γεωργίου τοῦ Τρούλλου ἐλευθέρωσα ἐγὼ καὶ ἔστιν ἐξω ἀπὸ τὴν παρούσαν συμφωνίαν εἰς πάσαν ὅρεξιν καὶ θέλησιν αὐτοῦ ὡς ἐλεύθερον καὶ ἀκαταδούλωτον καὶ οὐδὲ δὲ εἰρημένος κὺρος Ἀντόνιος ἔχει εἰς αὐτὸν τὴν τυχουσαν ἐξουσίαν καὶ ἐτοῦτον ἐγένετον μὲ δόλλην ὅρεξιν καὶ θέλησιν τοῦ κύρου Ἀντονίου του τε Μανδέλω. ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κεκλημένων ἀξιοπίστων μαρτύρων τοῦ τε μισθώ Φρατζέσκῳ Βλάγκῳ καὶ κύρῳ Γαβριὴλ Λόνγκῳ καὶ Μάρκῳ τῶν παρατυχώντων καὶ ἀσφαλισάντων ταῖς οἰκείαις ὑπογραφαῖς συνάμα τοῦ κύρου Μιχελετοῦ Ακαρδοῦ καὶ τοῦ γεγραφώτος ταύτην Μιχαῆλ τοῦ Μοσχοπούλου.

Io Francesco Blanco testemio clamadho de questo soura scripto.

Ἐγὼ Γαβριὴλ δὲ Λόνγγος διμολογῶ ὅτι εἶμαι μάρτυρας παρακαλετὸς εἰς τὴν ἄνωθεν διλούμενην γραφήν.

